

af forskellige afdelinger og sektioner, hver for sig med nærmere afgrænsede tjenesteområder. Der bør således i forsvarsstaben behandles bl. a.:

Spørgsmål vedrørende principperne for forsvarrets beredskab og dets optræden i krigstilfælde, herunder også de forhold i forbindelse med fredsuddannelsen, der har direkte relation til forsvarrets anvendelse i krig. I forbindelse hermed vil naturligt stå udgivelsen af visse reglementariske bestemmelser m. v. samt de planer og direktiver, som af forsvarschefen med ministerens godkendelse bør fastsættes for forsvarrets beredskab og virksomhed umiddelbart efter et eventuelt fredsbrud.

Spørgsmål vedrørende hovedlinierne i værnenes opbygning og organisation samt vedrørende planer for såvel almindelige beredskabsforanstaltninger som mobilisering.

Varetagelsen af forsvarrets efterretnings-tjeneste, der bør være fælles for de 3 værn.

Koordinering af den militære meddelelses- og forbindelsetjeneste samt dennes samarbejde med civile myndigheders tilsvarende tjeneste.

Hovedlinierne for den materielle udvikling inden for værnene samt udarbejdelse af de i forbindelse med forsvarsforberedelserne stående forsyningsplaner.

Det militære studiearbejde bl. a. med henblik på at udnytte erfaringer fra udlandets væbnede styrker og på at give officerskorpset de bedst mulige betingelser for militærvidenskabeligt arbejde (under denne sektion bør bl. a. de forskellige militære biblioteker samles).

Spørgsmål vedrørende militærpsykologiske opgaver i forbindelse med mandskabets fordeling, udvælgelse af specialister og befalingsmandsemner m. m.

Til tjeneste i forsvarsstaben, som ved mobilisering og under krigsforhold udgør forsvarschefens operative stab, bør som ovenfor antydnet beordres personel fra alle 3 værn.

Det bør iøvrigt overlades til chefen for forsvarsstaben, efter nærmere direktiver fra forsvarschefen, at fastlægge de nærmere bestemmelser for tjenesten inden for forsvarsstabens enkelte sektioner m. v.

Arbejdet i forsvarsstaben, således som det ovenfor er skitseret, forudsættes iøvrigt at foregå under chefen for forsvarsstabens direkte ansvar, idet denne således over for forsvarschefen står inde for, at tjenesten gennemføres på den mest hensigtsmæssige måde.

For så vidt angår *forsvarets forskningsråd* er det forudsat, at rådet gennem sin sammensætning og arbejdsmåde har størst mulig tilknytning til sådanne offentlige institutioner, som har videnskabelig forskning inden for deres virksomhedsområde, samt at der direkte eller indirekte til rådet knyttes civile videnskabsmænd med sådanne specialer, som i særlig grad er af betydning for forsvarrets tekniske udvikling. Det er endvidere forudsat, at der under passende udnyttelse af de til forsvaret hørende tekniske institutioner og anlæg gives forskningsrådet mulighed for i et vist omfang at gennemføre den videnskabelige forsøgsvirksomhed m. v., som det må skønnes muligt at iværksætte på forsvarrets initiativ.

Til § 8.

Da de operative forsvarsforberedelser i henhold til §§ 5—8 henhører under forsvarschefen med forsvarsstyrelsen som konsultativt og forsvarsstaben som udførende organ, vil det af hensyn til arbejdets rationalisering være uhensigtsmæssigt yderligere at belaste værnenes chefer og disses stabe med arbejde af den omhandlede art i noget større omfang. Specielt gælder dette for hærens stabs vedkommende, idet landsdelskommandoernes stabe forudsættes sammenlagt med forsvarsforberedende arbejde specielt for øje.

Hovedlinierne i arbejdsfordelingen mellem værnstabile og forsvarsstaben må derfor være, at forsvarsstaben er den operative stab, som i denne henseende giver sine ordrer og anvisninger direkte til værnenes operative myndigheder, medens værnstabile varetager de kommandomæssige, uddannelsesmæssige og administrative forretninger, søværnets og flyvevåbnets stabe til lige de operative opgaver, som er en følge af forsvarschefens operative direktiver og bestemmelser. For flertallet af de administrative sagers vedkommende korresponderer værnscheferne direkte med forsvarsministeriet. Ved denne arbejdsfordeling aflastes forsvarsstaben for den rent administrative virksomhed, som for øjeblikket i høj grad tynger de militære stabe, medens værnscheferne i højere grad end nu får mulighed for at virke som øverste tilsynsførende med uddannelsen, forvaltningen af materiel og pengemidler m. v.

I henhold til ovenstående bliver det den enkelte værnchefs opgave at varetage den overordnede ledelse af uddannelsen ved de styrker, der henhører under vedkommende værn, idet han bl. a. foranlediger udgivet de til dette formål fornødne bestemmelser